

הכרזה

מחאה תע"ד

דרכון חיוך חסידות (פסח) 1370

(א) ע"ש נכרית (פסח)

(א) ע"ש נכרית (פסח) 1370

אברהם היה משרוניחא לרב' יהודה מורה ורבי אמר לה ה'מנחה בידא דההיא איתתא אי טעמינא אלא קדושה ואברלחא וארבעה כסי דפסחא ודוגרני צידעו מן הפסח עד העצרת אלא "הכמת אדם תאר פניו"

(ב) ע"ש איה"ש תר"ג

(ג) ע"ש נ"ב (פסח)

(ד) ע"ש תר"ג (יה"א פסח)

(ה) ל' חיוך פנים שירי (למחנה חיי"ש תר"ג)

ע"ש (פסח)

מורס ורבי - אהה חלמוד בכל הוראה ואהה שיטור מפני שהיו פניו להובין כל שעה: סימנחא נידא דקדוש איספא - אמונתו בידך שאני שיהי כל השנה יין אלא קידושא ואברלחא: ומגור אני לדעי - וקשר אתי לדעי פרחתי משום מיתוס ראשי מפני ד' כוסות שחזיתי שאני חושש מן מפסח עד עצרת:

ע"ש איה"ש תר"ג

הלכות פסח סימן תעב

(ו) ונריך לשמות השיעור (יב) שלח בהפסק גדול בינתיים (ב"י בשם רוקח): י' ימי שאינו שותה יין (לה) מפני שמזיקו או שונאו צריך (יג) לדחוק עצמו ולשתות (לו) לקיים מצות (לז) ארבע כוסות:

ע"ש נ"ב (פסח)

ר"ע שמנטער בשתייתו (גא) וכוונתו בראשו מזה ואין בכלל זה כשיפול למשכב (גב) מזה: (לז) לקיים מצות וכו'. משא"כ בשבתות וימים טובים יכול לשמוע קידוש מאחר ויולא בזה אכל הכא חל חיוב השמיה על כל אדם: (לז) ארבע כוסות. ויכול למוגו היטב אכן בעינין שיהא עדיין ראוי לקידוש [עיינין לעיל סימן ער"ב ס"ק ע"ז במ"ב] וגם (גג) יכול ליקח יין למוקדים או חמר מדינה:

ע"ש תר"ג (פסח)

(גא) מירושלמי עיין ב"י: (גב) כ"ל פשוט דאין זה דרך חירות:

ע"ש תר"ג (פסח)

רס"ג ס"ב דגור שבת שוחג על הפתחים ולוקח שמן ומדליק הגר שזה בכלל עונג שבת הוא והלא עונג שבת הוא רק מ"ע מדברי קבלה כמו שנאמר וקראת לשבת עונג ותפילין וסופר וכה"ג הוא הכל מ"ע של מורה ומפסמי ומלאמי קושא זו בספר מור וקיעה ע"ש שהאריך ונשאר בקושיא

ואגב אעורר פה במה שהיה קשה לי על מה שהעמיקו הע"מ והא"ר בסימן כ"ה ראה מירושלמי שאין מחוייב לחזור על הפתחים כדי לקנות תפילין וכדומה שאר מנחות והלא ק"ל דעל נר חנוכה וד' כוסות צריך לשאול על הפתחים כדי לקיים אף שהם רק מנחות דרבנן וכ"ש בעניינינו ואפילו אם מאמר דמשום פרסומי ניסא תקנו רבנן כן מה יענה בהא דקיי"ל לעיל בסימן

ומפניו אמ"ל דאין הדין שיצטרך לחזור על הפתחים

(השגח מעות לקנות תפילין אצל עכ"פ מחוייב לחזור ולבקש מישראל שישאול לו תפילין לקיים המ"ע:

ע"ש חיי"ש פנים שירי (למחנה חיי"ש תר"ג)

ג. חייב להכניס עצמו אפילו למקום חולי או צער גדול כדי לקיים המצוות.

ו. אם מכניס עצמו לידי חולי קבוע על הרגשים וכחות מסויימים וגורם לשינוי באורח חייו ד"ז דומה לסכנת עניות שנרחית המצוה מפני זה.

ז. אם על ידי שיכונים עצמו לחולי יתבטל מכמה מצוות מחמת זה אין מחוייב להכניס עצמו שמוטב תתבטל מצוה אחת וישמור כמה מצוות.